

OPIS PROGRAMU KSZTAŁCENIA
W SZKOLE DOKTORSKIEJ UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Warsztat badacza II
Typ zajęć	przedmiot specjalistyczny
Dziedzina nauk	dziedzina sztuki
Dyscyplina nauki	sztuki muzyczne
Rok akademicki	2022/20223
Tytuł /stopień naukowy Imię i nazwisko prowadzącego przedmiot	prof. dr hab. Mariusz Kończal prof. dr hab. Sławomir Czarnecki
Tytuł /stopień naukowy Imię i nazwisko osoby dokonującej zaliczenia/egzaminu	prof. dr hab. Mariusz Kończal
Liczba godzin dydaktycznych	30
Forma zajęć dydaktycznych	ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Język wykładowy	polski
Ramowe efekty uczenia się (8 PRK)	<ul style="list-style-type: none"> • zna i rozumie w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne oraz zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe – właściwe dla danej dyscypliny naukowej lub artystycznej • zna i rozumie główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, w których odbywa się kształcenie • zna i rozumie metodologię badań naukowych • potrafi dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym oraz ich wkładu w rozwój wiedzy • potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub dziedziny sztuki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym, a w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> ○ definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezę badawczą, ○ rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, ○ wnioskować na podstawie wyników badań naukowych • jest gotów do krytycznej oceny dorobku w ramach danej dyscypliny naukowej lub artystycznej
SZCZEGÓŁOWY OPIS ZAJĘĆ	
Szczegółowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji efektów uczenia się
<ul style="list-style-type: none"> • Zna najważniejsze koncepcje dydaktyki oraz ich stronę praktyczną w edukacji muzycznej • Zna budowę i funkcję organizmu człowieka (dyrygent, wokalista) w zakresie właściwym dla programu kształcenia • Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (ICT) 	<p>Metoda ustna – indywidualna prezentacja wybranych zagadnień, dotyczących wykonawstwa muzyki chóralnej i solowej (wokalne) w kontekście dzieła artystycznego</p>

TREŚCI PROGRAMOWE REALIZOWANE PODCZAS ZAJĘĆ

Warsztat pisania i redakcji publikacji naukowych z zakresu wykonawstwa muzyki, interpretacji, wokalistyki i dyrygentury;

Warsztat słowa i gestu w pracy chórmistrza i wokalisty;

Warsztaty analityczne współczesnych technik kompozytorskich;

Formy i metody pracy chórmistrza z chórem/zespołem wokalnym;

Podobieństwa i różnice w prowadzeniu kameralnych oraz wielkich składów wykonawczych;

Zagadnienia związane z organizacją zespołu chóralnego /rodzaje prób, podział na inne jednostki organizacji czasowej pracy zespołu, służące profesjonalnemu przygotowaniu dzieła artystycznego/;

Kryteria oceny pracy chórmistrza w odniesieniu do wybranych form i metod pracy z chórem/zespołem wokalnym.

Metody dydaktyczne i techniki kształcenia	Wykład, pogadanka, metoda pracy z tekstem
Kryteria oceniania	<ul style="list-style-type: none"> • Obecność na zajęciach zgodnie z regulaminem studiów • Aktywne uczestnictwo w zajęciach na podstawie lektury zalecanych tekstów • Przygotowanie pracy pisemnej/prezentacji multimedialnej
Forma i warunki zaliczenia (forma weryfikacji efektów uczenia się)	Zaliczenie ustne; ocena odpowiedzi na trzy pytania sformułowane przez prowadzących przedmiot; w końcowej ocenie uwzględniona jest także frekwencja na zajęciach.
Literatura podstawowa	<p>M. Kotlarczyk, <i>Sztuka żywego słowa</i>, Gaudium, Lublin 2010; H.S.Becker, <i>Warsztat pisarski badacza</i>, PWN, Warszawa 2013; B. Schaffer, <i>Wstęp do kompozycji</i>, PWM, Kraków 1976; M. Zalewski, <i>Harmonia teoretyczna (cz. I Teoria struktur)</i>, PWSM w Warszawie, 1968-1972; K.Tarnawska-Kaczorowska, <i>Aspekt praktyczny teorii struktur M. Zalewskiego</i>, PWM, Kraków 1980; J. Chomiński, <i>Technika sonorystyczna</i>, „Muzyka” 1961; J.K. Lasocki, <i>Chór – Poradnik dla dyrygentów</i>, PWM, Kraków 1962.; A. Szaliński, <i>Muzykowanie zespołowe</i>, Warszawa 1970; K. Thomas, A. Wagner, <i>Kompendium dyrygentury chóralnej</i>, cz. I, Wyd. UMFC, Warszawa 2016.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Partytury: Cl.Debussy- Preludia, Kącik dziecięcy, B.Bartok- Mikrokosmos K.Szymanowski-Mazurki W.Lutosławski- Preludia i fuga na 13 instrumentów K.Penderecki-Tren</p> <p>T. Czudowski , <i>Kształcenie i organizacja zespołów śpiewaczych</i>, PWM Kraków, 1951; S. Wiechowicz, <i>Podstawowe uwagi dla dyrygentów chórowych</i>, Kraków 1951; W. Kiser, <i>Organizacja i kształcenie zespołów chóralnych</i>, PZWS, Warszawa, 1971. J. Zabłocki, <i>O prowadzeniu chóru</i>, Warszawa 1978; J. Gałęska-Tritt J., <i>Śpiewam solo i w zespole</i>, Poznań 2009;</p>